

Soler, Solé i Sulé

La web d'onomàstica de l'Idescat dona informació molt exhaustiva dels cognoms de la població de Catalunya. *Soler* té una freqüència com a primer cognom de 15.383, que correspon a un 2,44 per mil, i de 15.260 com a segon cognom, amb un 2,42 per mil. Per comarques, destaquem el Pla de l'Estany (7,13 per mil), el Berguedà (9,84 per mil) o el Bages (6,67 per mil). Respecte a la variant formal *Solé*, a Catalunya és d'un 1,91 per mil com a primer cognom i d'un 2,00 per mil com a segon cognom. Per comarques, el cognom *Solé* destaca al Solsonès (16,04 per mil), a l'Urgell (12,33 per mil), a la Noguera (14,57 per mil), al Pla d'Urgell (12,58 per mil) o a les Garrigues (10,52 per mil). La variant *Sulé* és menys significativa, ja que a Catalunya representa un 0,02 per mil com a primer cognom i un 0,01 per mil com a segon cognom.

Segons l'*Onomasticon cataloniae* de Joan Coromines, *Soler* ve del llatí SŌLARĪU, que vol dir 'pis, sòl d'un habitatge', derivat de SŌLUM, que vol dir 'base', 'fons', 'terra en què es viu'. Francesc de B. Moll, a la seva obra *Els llinatges catalans*, recull les variants formals *Solé* i *Sulé*. Cal dir, però, que aquestes dues darreres formes estan representades per grafies no admeses per la normativa ortogràfica actual, ja que el cognom és un derivat de *sòl*, al qual s'afegeix el sufix *-er*. Les grafies, doncs, *Solé* i *Sulé* són una transcripció, principalment la segona, de la llengua oral del català oriental, que en general no pronuncia les erres de final de paraula i pronuncia com a *u* les *o* en posició àtona.